

השופים לקור, ובימי קיץ לוחטים חשור פים לשמש. למטוס אין הם רשאים להי ברכס לבנין הם מבחינים בכמה אוטובוסים העומדים ריקים ליד המסוף שלהם, ולצידם הנהגים המשחקים ששיבש.

„גם אתה לא היית מחייך“

ס תורת ההיחסי השנייה מצפה בכנייה סה לבנין הנוסעים הנכנסים. אדריי כל הבניין הכין עשרה דוכנים לביקורת גבולות. גם כשהמקום מלא מאות אלפי נוסעים, מאיישת המיטרה רק שלושה או ארבעה דוכני-ביקורת. ותורי התיירים, העצבנים כבר בדקות הראשונות לבואם לישראל, משתרכים עד דלתות הכניסה.

ניסיון אחר, שימיו לא ארכו יותר מימי מיץ-התפוזים היה יוזמתו האישית של שרי-התעשייה והתיירות גדעון פת. כששמע פת כי משמידים בארץ פרוהים, הוא הציע לרכוש אותם ולהגיש לכל תייר הנכנס לארץ פרח עם חיוך. הפרחים של פת אזלו תוך ימים אחדים. באולם המכס מצוי דוכן התיירות של מישרד-התיירות. בדרך-כלל יושבות מע-בר ללפק שתיים או שלוש „דיילות“ תיירות העסוקות מרבית הזמן בשיחות טלפון או בשיחות רעים עם עובדים אחי רים של נמל-התעופה או מדריכי תיירים הממתינים לקבוצות התיירים שלהם. עיי קר העבודה של דיילות התיירות הוא להכר ריז ברמקול — שכבר שנים אינו מכוון וקשה לשמוע בבירור את הנאמר דרכו — שמות של נוסעים שעבורם יש הודעות, או שמות של עובדי נמל-התעופה המת בקשים לגשת למישרדיהם. כשפונה אליי הן תייר הן עונות בדרך-כלל בפנים חמר צות, ורק כשהן מתבקשות, הן מפנות אר תו למלון, לא בלי לגבות דמי-קדימה על חשבון השהות במלון. אין שם בנמצא חומר הסברה, ומה שיותר חומר, אין נכיר נות לקבל בסבר-פנים יפות את התייר. דובר מישרד-התעשייה והתיירות יאיר קאופר סרב להתייחס לשאלות שהעולם הזה רצה להציג בפניו. עוזרתו האישית, ריבקה שרייבוים, הנושאת בתואר „נאמרת השירות לאורח“, הודיעה כי אסור לעובדות מישרד-התיירות בלונדון ולמנהלת שלהם לשוחח עם עיתונאים ולמנהלת אין מה להגיד בכלל.

לזכותו של הד״ר רמון הראל, מנכ״ל רשות שדות-התעופה, וישראל הוד, עובד ותיק של נמל-התעופה בן-גוריון, שבשנתיים האחרונות מכהן כמנהל הנמל, יש לציין שהם משתדלים בכל הכוח התקציבי העומד לרשותם להגיע עד כמה שיותר את הדקות הראשונות של התייר המגיע לישראל. אך נמל-התעופה בן-גוריון מחר לק לרשויות שכל אחת מהם עצמאית ואף אחת אינה כפופה לרשות מרכזית אחת, לרשות שדות-התעופה. המיטרה עושה ככל העולה על רוחה בנמל-התעופה, ולעיתים נדמה שהיא הר שלטת עליו. מישרד-התעשייה המופקד על ליטכת התיירות הוא ממלכה-וולטא בפני עצמה, החוששת משיחוף-פעולה עם גורי מים אחרים כדי לא לחשוף את המחללים. המכס כפוף למישרד-האוצר ואינו קשור לאף אחת מהמסגרות האחרות הקיימות בנמל.

6 מילחמות הנהגים

א חרי יותר משעת המתנה, בביקורת הדרכונים וליד הפסי-הנוסע, יוצא הי תייר דרך אחד משני המסלולים של המכס על הכביש הראשי של נמל-התעופה. הי מכס הוא אחת היחידות היעילות בנמל התעופה. על התייר לבחור באחד משני מסלולים: הירוק, כשאין לו על מה להצי ליר, או האדום, כשהוא רוצה להצהיר ולשלם מכס. עובדי המכס הם בעלי תבי עת-עין מעולה, אינם מטרידים לשווא כאלה העוברים במסלול הירוק, וכמעט בכל פעם שהם בוחרים מידגם-מכס, אדם העובר בירוק, ומפשפשים במיזוודותיו מתברר כי הם צדקו. המוכסים אינם עוסי קים בקטנות, בבקבוק ויסקי נוסף על פני המותר או בקרטון סיגריות. גם במסלול האדום, שבו מנדב התייר את מיזוודותיו לבידיקה, היא נעשית במהירות, ביעילות ובנימוס רב, כשהמוכס מקפיד וסוגר בר עצמו את המיזוודה שנפתחה. המכה האחרונה לתייר היא ברגע הי יציאה מבנין הנוסעים הנכנסים. למרות פתבות בעיתונים והבטחות של רשות שדות-התעופה, עדיין משתוללים נהגי המוניות של לוד. כל היוצא מפתח הבניין נתקף על-ידי נהגי מוניות, שמרביחים בעלי הופעה מוזנחת, ה„משכנעים“ אותו להשתמש בשירות שלהם. פעמים רבות אפשר להבחין בתמונה מבזה של שני נהגי-מוניות הרבים ביניהם תוך קללות עסיסיות, ולעיתים תוך הרמת ידיים. כשר כל אחד מהם אינו נותן לתייר שלו לזוז מהמקום עד שיקבע מי חזק יותר.

יוסי ינאי

מנכ״ל הראל יותר מדי רשויות

כאשר מגיע התייר אל השוטר, הצריך להתחיל את דרכו, הוא עורך את המיפ גש הראשון עם כללי ההתנהגות של הי ישראלים. הפגישה אילמת לחלוטין. השר טר או השוטר אינם מברכים לשלום, ואינם טורחים להרים את עיניהם מעל לדוכן שלהם ולהתבונן במגיע. לבושם של השוטרים מוזנח, לעיתים קרובות, לפעמים אפילו מלוכלך, והם נראים לא פעם כאילו קמו מהשינה. הסבירה אחת הי שוטרות לכתב העולם הזה, שהעיר על פניה „החמוצות“, „אם אתה היית עובד 16 שעות, גם אתה לא היית מחייך“. מפקדה של אותה שוטרת שעבר במיקרה במקום הכחיש את מיספר שעות העבודה שהי שוטרת ציינה.

דובר מישרד-ישראל, ניצב-מישנה אריה ארד, באמצעות עוזרתו, פקד רבקה ויינטרוב, סרבו לאפשר לצוות העולם הזה לבדוק את מצב המיטרה בנמל-התעופה בן-גוריון. דובר מטה המחוז-הדרומי, ני צב-מישנה יוסף תמיר, קבע לעצמו בחודי שים האחרונים נוהג: הוא משתף פעולה עם עיתונאים רק באותם נושאים הי עשויים לדומם את שמו האישי או את המיטרה. תמיר ידע שנמל-התעופה בן גוריון אינו אחד מנושאים אלה, והתחמק מלהשיב על שאלות העולם הזה בנושא. שוטרים וקציני מיטרת נמל-התעופה קיבלו פקודה שלא לשוחח עם כתבים ולא לאפשר להם לצלם את עבודתם.

אין יותר מיץ תפוזים ופרחים

א חרי שהתייר עובר את סיוט ביי קורת-הגבולות של המיטרה הוא מגיע אל בנין המכס. עד לפני כשנתיים אפשר היה להבחין במרוץ מטורף של נוסעים אחר עגלות המיזוודות. לפני שנתיים נרכשו עוד כמה מאות עגלות, אשר רובן בעלות גלגלים מקולקלים מה שמקי שה על השימוש בהם. התייר ממתין למיזוודות שלו, המונחות על פס-נוסע עגול. סביב המיתקן עומדים התיירים וממתינים למיזוודות. בדרך-כלל כבר ניצבת ש חומת אנשים הממתינים גם הם למיזוודותיהם והתייר צריך להדחק כדי למצוא את מיזוודותיו. לשכונם שרי-התחבורה חיים לנדאו לי-תפקידו הוא זכה בכותרות בעיתונים כשר

5 תחנה המיטות — מקבלי-הפנים הם אחת התופעות המכונות ביותר בנמל-התעופה. הם מוצבים מאחרי זמכות גדוזה ומזי כירים קופים בנחירות. הבאים אינם יוצאים אל מקבלי פניהם.

6 תחנה שיטית — שני המסלולים של המכס, האדום, לאותם המבקשים להצהיר, והירוק לאלה שמצהירים בעצם המועבר בו, כי לא הביאו עימם דבר. המכס פועל ביעילות הכי רבה.

7 תחנה שביעית — נהגי המוניות הם אחת השערוריות הגדולות של נמל-התעופה. לפני שהתייר מפסיק לצאת מהבנין, מתנפי לים עליו נהגים וכמעט מאצצים אותו לנסוע איתם.